

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0014/99/2020**

Dňa : **14.07.2022**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **PAS Bj, s.r.o., sídlo: Pribišova 47, 841 05 Bratislava – mestská časť Karlova Ves** (do: 17.06.2021 Štefánikova 3163, 085 01 Bardejov), **IČO: 36 497 967**, kontrola vykonaná dňa 19.06.2019 v prevádzkarni Reštaurácia Família Ristorante – donáška, Slovenská 8, Bardejov, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0268/07/19 zo dňa 28.11.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **500,- EUR, slovom: päťsto eur**, pre porušenie § 4 ods. 11 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0268/07/19 zo dňa 28.11.2019 **m e n í** v časti výroku, ktorým bola uložená pokuta **tak, že účastníkovi konania PAS Bj, s.r.o., sídlo: Pribišova 47, 841 05 Bratislava – mestská časť Karlova Ves** (do: 17.06.2021 Štefánikova 3163, 085 01 Bardejov), **IČO: 36 497 967, ukladá** podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov **pokutu vo výške 80,- EUR (slovom: osemdesiat eur)**, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní od odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 02680719.
Ostatná časť výroku ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – PAS Bj, s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 500,- €, pre porušenie zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 11 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 19.06.2019 v prevádzkarni Reštaurácia Família Ristorante – donáška, Slovenská 8, Bardejov, pri prešetrení podnetu spotrebiteľa č. PO 310/19 zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil zákaz žiadať alebo prijať od spotrebiteľa úhradu za dodaný výrobok alebo poskytnutú službu, ktorú si spotrebiteľ neobjednal.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: „*Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady*

odstráni. “ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. “

Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie č. P/0268/07/19 zo dňa 28.11.2019, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací správny orgán konštatuje, že síce po preskúmaní napadnutého rozhodnutia považuje skutkový stav za presne a spoľahlivo zistený, v odvolacom konaní však napriek uvedenému pristúpil k zníženiu výšky uloženého postihu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Odvolací správny orgán zastáva názor, že dostatočne preventívny a represívny charakter pre účastníka konania bude mať aj uloženie pokuty v nižšej výške, ako bolo uvedené v prvostupňovom rozhodnutí. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho bolo nežiadať alebo neprijať od spotrebiteľa úhradu za dodaný výrobok, ktorý si spotrebiteľ neobjednal; čo účastník konania porušil.

Dňa 19.06.2019 v prevádzkarni Reštaurácia Família Ristorante – donáška, Slovenská 8, Bardejov, vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené porušenie zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 11 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorého sa účastník konania dopustil tým, že žiadal a aj prijal úhradu za plastovú tašku v sume 0,20 €, a to aj napriek tomu, že pri telefonickej objednávke jedla – 1 porcia MENU 1 Lasagne 350 g á 4,10 €, si túto spotrebiteľ (inšpektori SOI) neobjednal.

Za zistený nedostatok účastník konania, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá.

Vo svojom odvolaní účastník konania uvádza, že s napadnutým rozhodnutím nemožno súhlasiť, nakoľko v súvislosti s kontrolovanou objednávkou k porušeniu ustanovenia § 4 ods. 11 zákona o ochrane spotrebiteľa nedošlo. Spotrebiteľ bol vraj pri telefonickej objednávke zo strany pracovníka účastníka konania upozornený o spôsobe dodania jedla a tiež o skutočnosti, že obal, v ktorom bude jedlo dodané, bude spoplatnený. Obalom sa v tomto prípade rozumie taška, v ktorej boli uložené obalové materiály v zmysle § 17 zákona. Účastník konania teda podľa svojho vyjadrenia nežiadal od spotrebiteľa žiadnu úhradu za tovar, ktorý si neobjednal, nakoľko pri zadaní objednávky bol upozornený, že jedlo mu bude dodané v obale, ktorý je spoplatnený, teda bol upozornený, s čím bez výhrad súhlasil. Z povahy veci teda vyplýva, že spotrebiteľ si objednaním donášky jedla objednal aj obal, v ktorom mu bolo jedlo dodané. Bolo by nepraktické, aby kuriér odovzdával spotrebiteľovi samostatné obaly s jedlom zvlášť, keď je jedlo dodávané vo viacerých samostatných obaloch. Za účelom preukázania uvedeného tvrdenia účastník konania navrhol vykonať dôkaz – záznam z telefonického hovoru k danej objednávke. Podľa vyjadrenia správneho orgánu tento uvedeným dôkazom nedisponuje, pričom túto skutočnosť vyhodnotil v neprospech účastníka konania. Účastník konania na základe uvedeného konštatuje, že správny orgán rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Účastník konania vo svojom odvolaní ďalej cituje ustanovenia § 32 ods. 1 a ods. 2, § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku, pričom uvádza, že § 46 Správneho poriadku stanovuje taxatívne vlastnosti, ktoré každé správne rozhodnutie musí obsahovať. Jednou z týchto vlastností je atribút zákonnosti, ktorý vyplýva aj z ustanovenia § 3 ods. 1 Správneho poriadku. Napadnuté rozhodnutie, podľa účastníka konania, uvedené podmienky nespĺňa. Účastník konania tiež uvádza, že rozhodnutie správneho orgánu musí vychádzať zo spoľahlivého zistenia stavu veci a spolu s ustanoveniami § 3 ods. 5 a § 32 ods. 1 Správneho poriadku sa tým správne konanie a v jeho rámci rozhodovací proces opiera o zásadu materiálnej pravdy, ktorej uplatnenie predpokladá v prvom rade dôsledné zistenie skutočného stavu a zabezpečenie podkladov pre rozhodnutie. Účastník konania zároveň podotýka, že keďže rozhodnutie správneho orgánu zasahuje do právnych pomerov fyzických osôb či právnických osôb, musí byť vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutočného stavu veci. Presné a úplné zistenie skutočného stavu veci pritom znamená, že je jednak nevyhnutné vykonať

všetky vyšetrenia potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci (úplnosť zistenia) a jednak zabezpečiť, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných vyšetrení zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia). Správny orgán je povinný vykonať zisťovanie z úradnej povinnosti a nemôže byť viazaný len na podklady, ktoré mu poskytnú účastníci konania. Správny orgán teda nie je pasívnym vykonávateľom vôle účastníka konania, ale naopak zohráva aktívnu úlohu pri zhromažďovaní dôkazov, ktoré sú podkladom pre jeho rozhodnutie, a to i v prípade, ak je účastník konania nečinný alebo sa nachádza v dôkaznej tiesni. Účastník konania tvrdí, že spotrebiteľovi (inšpektorom SOI) bol v danom prípade dodaný a vyúčtovaný tovar, ktorý si spotrebiteľ objednal (vrátane tašky). Napokon, súčasťou ceny bola aj odplata za donášku jedla, ktorú inšpektor nenamietal. Účastník konania vo svojom odvolaní ďalej namietá, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s ustanovením § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Ak by sa aj skutkové okolnosti, na základe ktorých bolo predmetné rozhodnutie vydané, preukázali ako pravdivé a spoľahlivo zistené, uložená sankcia je v rozpore s uvedeným ustanovením pre hrubý nepomer závažnosti porušenia povinnosti a spôsobených následkov. Za dodanie tašky v hodnote 0,20 € bola uložená sankcia vo výške približne celodennej tržby danej prevádzky, a takéto rozhodnutie je tiež v rozpore s rozhodovacou praxou v iných obdobných prípadoch. Účastník konania sa odvoláva na rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, č. P/0050/05/2018 zo dňa 26.04.2018, ktorým bola účastníkovi konania uložená sankcia vo výške 250,- € za obdobné porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom účastník konania v danom prípade účtoval za tašku vyššiu sumu a dopustil sa porušenia viacerých ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedeného, s poukazom na nedostatočne zistený skutkový stav veci, nesprávne posúdenie veci a zároveň, že správny orgán nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona a vydal správne rozhodnutie, ktoré nemožno považovať za zákonné, účastník konania žiada, aby odvolací orgán prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu zrušil.

K tomu odvolací orgán uvádza, že Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave, ako príslušný správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný a správne právne posúdený. Odvolací orgán má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Pre posúdenie celého prípadu je rozhodujúce, že došlo k porušeniu zákazu vyplývajúceho zo zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 11 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Predávajúci nesmie žiadať alebo prijať od spotrebiteľa úhradu za dodaný výrobok, poskytnutú službu alebo poskytnutý elektronický obsah, ktorý si spotrebiteľ neobjednal. Nečinnosť spotrebiteľa po prijatí nevyžiadanej dodávky podľa prvej vety nemá za následok vznik akýchkoľvek nákladov ani iných povinností pre spotrebiteľa.*“

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly u účastníka konania dňa 19.06.2019 dodržaný. Kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhotovením tohto porovnania bol výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam,

z ktorého bol zrejmy zistený skutkový stav. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly.

Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatá a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistený nedostatok na základe objektívnej zodpovednosti a bolo prvoradou povinnosťou účastníka konania zabezpečiť dodržiavanie zákonných predpisov v prevádzkarni. Okolnosti uvedené v podanom odvolaní sú subjektívneho charakteru a správny orgán na ne nemôže v správnom konaní prihliadať. Uvedené skutočnosti nemajú vplyv na inšpektormi SOI spoľahlivo zistený skutkový stav.

K námietkam účastníka konania, že správny orgán rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a vec nesprávne právne posúdil, odvolací správny orgán uvádza, že sa s nimi nestotožňuje. Odvolací orgán má po preskúmaní predmetnej veci za to, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správne orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil § 4 ods. 11 zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím

na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc, na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací orgán úvahy účastníka konania prezentované v tejto časti odvolania za bezpredmetné.

Odvolací správny orgán ďalej uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že hlavným podkladom rozhodnutia bola kontrola vykonaná inšpektormi SOI dňa 19.06.2019, tak ako je to uvedené v samotnom odôvodnení rozhodnutia. Výstup z kontroly tvorí inšpekčný záznam, ktorý mal k dispozícii aj samotný účastník konania. Hmotným dôkazom je práve inšpekčný záznam, ktorý potvrdil porušenie § 4 ods. 11 zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že účastník konania žiadal a aj prijal úhradu za plastovú tašku v sume 0,20 €, a to aj napriek tomu, že pri telefonicknej objednávke jedla – 1 porcia MENU 1 Lasagne 350 g á 4,10 €, si túto spotrebiteľ (inšpektori SOI) neobjednal. Odvolací orgán považuje ďalej za potrebné uviesť, že podľa ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku „*v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.*“ Citované ustanovenie teda nestanovuje správne orgánu povinnosť uviesť v odôvodnení rozhodnutia podklady, resp. dôkazy vo forme ich zoznamu. Relevantné je uviesť skutočnosti, ktoré boli pre rozhodnutie správneho orgánu podkladom. Správny poriadok v danom smere rieši materiálnu stránku veci, keď samotné podklady, z ktorých dané skutočnosti vychádzajú sú obsiahnuté v príslušnom spisovom materiáli, do ktorého má účastník konania možnosť v priebehu správneho konania nazrieť. Odvolaciemu správne orgánu však v tomto ohľade nedá nespomenúť, že prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí popísal postup správneho orgánu vychádzajúci z jednotlivých podkladov z chronologického hľadiska, keď bolo uvedené najskôr zistenie správneho orgánu vychádzajúce z inšpekčného záznamu zo dňa 19.06.2019 a následne začatie správneho konania Oznámením o začatí správneho konania zo dňa 02.10.2019, doručeným účastníkovi konania dňa 03.10.2019. Na základe uvedeného má odvolací správny orgán za to, že prvostupňový správny orgán presne uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a samotné podklady pre rozhodnutie sú súčasťou spisovej dokumentácie, čo je v súlade so zákonom.

Účastník konania tiež v odvolaní vytyka správne orgánu nedodržanie zásady materiálnej pravdy. K vyššie uvedenému názoru účastníka konania, ktorý sa týka zásady materiálnej pravdy v správnom konaní, odvolací orgán uvádza, že táto zásada je zakotvená v ustanovení § 3 ods. 5 prvá veta Správneho poriadku. Odvolací správny orgán taktiež uvádza, že neporušil zásadu materiálnej pravdy, ktorá je jednou z nosných atribútov práva na spravodlivé konanie. Podstatou zásady materiálnej pravdy je spoľahlivo zistený stav, ktorý by mal byť podmienkou každého rozhodnutia vo veci. Stanovisku zistenia nie absolútnej, ale relatívnej pravdy, a to v miere potrebnej na rozhodnutie, bez dôvodných pochybností, sa prikláňa absolútna väčšina odborníkov z oblasti procesnoprávných predpisov rôznych odvetví. Zavádzajúce ustanovenie § 32 ods. 1 Správneho poriadku o presnom a úplnom zistení skutočného stavu treba vykladať v súlade so súčasnými tendenciami procesného práva ako celku, ale aj obmedzeniami, ktoré stanovujú ostatné, rovnocenné zásady, ako napr. zásada rýchlosti, hospodárnosti, právnej istoty. Odvolací orgán zastáva názor, že presne a úplne zistil skutočný stav veci bez dôvodných pochybností, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti. Odvolací orgán má taktiež za to,

že neporušil ani jednu z najdôležitejších zásad nielen správneho konania, ale aj právneho poriadku ako celku, t. j. zásadu zákonnosti (princíp legality) a nekonal nad rámec zákona. Žalovaný tiež poznamenáva, že nekonal ani v rozpore so základným prameňom tejto zásady v slovenskom právnom poriadku, tzn. Ústavou SR, ktorá v čl. 2 ods. 2 uvádza: „*Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.*“ V čl. 2 ods. 3 Ústavy SR sa uvádza: „*Každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.*“ V súlade s týmito ustanoveniami možno štátnu moc uplatňovať len v prípadoch a medziach stanovených zákonom a zákonom ustanoveným spôsobom. Pre oblasť správneho trestania platí zásada zákonnosti v istých modifikáciách, vyjadrených princípmi nullum crimen sine lege a nulla poena sine lege. Zásada zákonnosti v týchto intenciách znamená, že nie je správneho deliktu a správneho postihu bez toho, aby to zákon výslovne stanovil. Sankcionovať je preto možné len také konanie, ktorého znaky sú vyjadrené prostredníctvom skutkovej podstaty v zákone, pričom možno súčasne uplatniť len taký systém sankcií, ktorý stanoví zákon. Odvolací orgán má za to, že v predmetnom prípade postupoval plne v súlade s princípom legality, teda postupoval v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa bolo náležite odôvodnené.

Odvolací správny orgán uvádza, že účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán poukazuje na to, že účastník konania zodpovedá za zistený nedostatok na základe princípu objektívnej zodpovednosti, t. j. bez ohľadu na zavinenie alebo iné okolnosti danej veci; zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedený správny delikt patrí medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku; stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Odvolací správny orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

K tvrdeniu účastníka konania, že spotrebiteľ (inšpektori SOI) bol vraj pri telefonickej objednávke zo strany pracovníka účastníka konania upozornený o spôsobe dodania jedla a tiež o skutočnosti, že obal, v ktorom bude jedlo dodané, bude spoplatnený, odvolací orgán uvádza, že k predmetnému tvrdeniu nevzhladol ako k právne relevantnému. Odvolací orgán podotýka, že inšpekčný záznam patrí medzi relevantné podklady k rozhodnutiu a je záznamom z kontroly, v ktorom konajúci inšpektori opíšu objektívne zistený stav na mieste samom, k čomu sa má možnosť vyjadriť zodpovedná osoba prítomná pri kontrole (na mieste prítomná prevádzkarka – p. M. S.) a správnosť záznamu potvrdí svojím podpisom, resp. uvedie, s čím nesúhlasí. Taktiež samotný účastník konania mal po kontrole možnosť dané skutkové zistenie, či priebeh kontroly rozporovať, namietat, či spochybniť, no k tomu však nepristúpil, čím deklaroval správnosť skutkových zistení vykonanou kontrolou. Účastník konania sa listom zo dňa 04.10.2019 označenom ako „Oznámenie o začatí správneho konania – vyjadrenie“ (ďalej len „*vyjadrenie*“) vyjadril až k dôvodom uvedeným v oznámení o začatí správneho konania, v ktorom o. i. uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava vyjadrenia spoločnosti uvedenom v inšpekčnom zázname z vykonanej kontroly zo dňa 19.06.2019. V inšpekčnom zázname zo dňa 19.06.2019 však osoba prítomná pri kontrole (prevádzkarka – p. M. S.) žiadnu vysvetlivku nepodala (pozri č. 1. 7 spisu). Odvolací orgán je názoru, že s námietkami uvedenými vo vyjadrení sa prvostupňový správny orgán dostatočne vysporiadal.

K argumentu účastníka konania, že došlo k porušeniu jeho práv, nakoľko nebol vykonaný ním navrhovaný dôkaz - záznam z telefonického hovoru k danej objednávke, odvolací správny orgán uvádza, že SOI nie je viazaná podanými návrhmi, pričom z doložených podkladov bol protiprávny skutkový stav zo strany SOI spoľahlivo preukázaný. Záznam z telefonického hovoru k danej objednávke bol vzhľadom na zistené a postihované porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa irelevantný. Odvolací orgán tiež uvádza, že z povinnej procesnej súčinnosti správneho orgánu a účastníka konania vyplýva, že správne mu orgánu nemožno vytýkať chybu konania, ak neprihliadol na skutočnosti jemu neznáme, ktoré podľa povahy veci mohol uviesť len účastník konania (a neuviedol) alebo na dôkazy, ktoré mohol navrhnúť len účastník konania a (v rozpore s § 34 ods. 3 Správneho poriadku) ich nenavrhol. Nesplnenie zákonnej procesnej povinnosti podľa odseku 3 môže mať pre účastníka konania v zmysle Správneho poriadku nepriaznivé procesné dôsledky. Z uvedeného teda vyplýva, že ak má účastník konania dojem, že sa nedopustil zisteného porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa, je jeho povinnosťou predložiť dôkazy na podporu svojich tvrdení, čo však účastník konania v žiadnom štádiu správneho konania neurobil, preto odvolací správny orgán nemôže odvolaniu účastníka konania vyhovieť. Odvolací orgán zároveň považuje za dôležité uviesť, že informáciu o cene účtovanej plastovej tašky nestačí v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa len oznámiť počas telefonickej objednávky, ale rovnako ako cenu výrobku, resp. služby, je potrebné cenu uviesť v cenníku, jedálnom lístku, resp. inak vhodne sprístupniť.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 19.06.2019.

Účastník konania v odvolaní uvádza, že ak by sa aj skutkové okolnosti, na základe ktorých bolo predmetné rozhodnutie vydané, preukázali ako pravdivé a spoľahlivo zistené, uložená sankcia je v rozpore s ustanovením § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa pre hrubý nepomer závažnosti porušenia povinnosti a spôsobených následkov, pričom za dodanie tašky v hodnote 0,20 € bola uložená sankcia vo výške približne celodennej tržby danej prevádzky. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán však považuje pokutu po jej znížení za primeranú a uloženú v rámci stanovených kritérií, pri dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zisteného nedostatku. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku zmenenej pokuty za primeranú zistenému nedostatku. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

K ostatným námietkam odvolací orgán nevzhladol ako k právne relevantným, nakoľko ako už bolo vyššie spomenuté, predmetné ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa sa riadi princípom objektívnej zodpovednosti, t. j. účastník konania zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti prípadu; t. j. účastník konania zodpovedá

za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona „*pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.*“

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinnosti zo strany účastníka konania, bolo spoľahlivo preukázané.

Spôsob protiprávneho konania spočíva v porušení zákazu zo strany účastníka konania, v dôsledku ktorého žiadal a prijal úhradu za dodaný výrobok od spotrebiteľa, ktorý si tento neobjednal, čím nebol naplnený úmysel zákonodarcu garantovať spotrebiteľovi právo na ochranu jeho ekonomických záujmov, keď následkom porušenia tohto zákazu je vnútenie výrobku spotrebiteľovi, o ktorý tento nemá záujem.

Závažnosť protiprávneho konania spočíva v tom, že zákonodarca stanovením rešpektovania zákazu žiadať a prijať úhradu od spotrebiteľa za nepožadovaný tovar, garantoval spotrebiteľovi právo na ochranu pred dodávkami výrobkov, o ktoré neprejavil spotrebiteľ záujem, (najmä pred výrobkami, ktoré preukázateľne ohrozujú životné prostredie), pričom dôkazné bremeno o tom, že si predmetný výrobok spotrebiteľ objednal a tento objednaný výrobok mu bol aj dodaný, zatážuje predávajúceho.

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nespĺnenie zákonnej povinnosti predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zisteného nedostatku, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nespĺnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistený nedostatok, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, a to priamym spôsobom prijatím úhrady za dodaný výrobok spotrebiteľovi, ktorý si ho neobjednal, čím mohlo dôjsť k reálnemu poškodeniu spotrebiteľa na jeho právach. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistený nedostatok bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili jeho vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Konaním účastníka konania došlo k zásahu do práv spotrebiteľa, a to vo vzťahu k nákupným podmienkam, čo môže spotrebiteľa pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho, poškodiť.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň, pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty po jej znížení za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.